

Αικατερίνη Κουμαριανού

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΜΦΟΣ:
ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ-
ΑΓΝΟΗΜΕΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Η ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ που σημειώνεται τα πρόσφατα χρόνια με τις αλλεπάλληλες επανεκδόσεις κειμένων της νεοελληνικής λογοτεχνίας, ιδίως του 19ου αιώνα, αποτελεί και αναμφισβήτητη απόδειξη του αυξημένου ενδιαφέροντος που καταγράφεται γύρω από τις νεοελληνικές σπουδές. Πράγματι, τις τελευταίες δεκαετίες πληθαίνουν, με γοργούς ρυθμούς μάλιστα, παρουσιάσεις λογοτεχνικών κειμένων που εκυκλοφόρησαν μετά την εγκαθίδρυση του νέου κράτους και έως την εποχή που έκανε αισθητή την παρουσία της η γενιά του '80. Είναι φανερό ότι το ενδιαφέρον στρέφεται προς το σύνολο της λογοτεχνικής παραγωγής με στόχο την διαμόρφωση σύνολης γνώσης, ολοκληρωμένης εικόνας των επιτεύξεών της. Εμπλουτισμένες οι επανεκδόσεις με διεξοδικές εισαγωγές και σχόλια, άλλοτε απλώς στερεότυπες, έρχονται να προστεθούν στην νεοελληνική λογοτεχνική παραγωγή, να της προσδώσουν βαθμιαία τις φυσικές της διαστάσεις.

Με ανάλογους ρυθμούς πολλαπλασιάζονται και οι σχετικές μελέτες, ιδίως όσες αναφέρονται σε δημιουργίες της πεζογραφίας, λιγότερο μελετημένες από όσο η ποίηση της ίδιας περιόδου.

Παρουσιάζοντας σήμερα εδώ το σύντομο μελέτημα γύρω από το πεζογραφικό έργο του Κωνσταντίνου Ράμφου «αγνοημένου συγγραφέα και άγνωστου ανθρώπου», δεν μπορώ να μην παρατηρήσω και να επισημάνω το γεγονός ότι, ύστερα από χρόνια αφάνειας, ο Κωνσταντίνος Ράμφος ευνοήθηκε ακριβώς χάρη στην στροφή των ενδιαφερόντων της κριτικής, φιλολογικής και ιστορικής επιστήμης, ώστε να πάρει την θέση που του αρμόζει στην ελληνική λογοτεχνική παραγωγή.¹

